

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Ierni 11. — Administrația: Str. Cienădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În Bucuresci

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 23 Iulie st. v.

(S) Într'unul din numerii sei din urmă guvernamentalul din Cluj se ocupă cu cestiunea spionajului rusesc în România. Și o face aceasta în felul, în care diarele concetățenilor nostri maghiari se obișnuiesc a tracta toate cestiunile, câte privesc pe poporul românesc: cu o mare ignoranță și cu o și mai mare rea credință.

Anteu expune, că cei de dincolo de Carpați visează bucuroși de o Românie mare și ar voi să se extindă în toate părțile hotarele regatului, nebagând de seamă, că ei prin aceasta fac servicii intereselor rusesci și promovează lucrarea spionilor rusesci.

După părerea domnilor dela „Kolozsvár“, Rusia și-a subjugat popoarele totdeauna cu propriile lor arme și idei. Prin urmare visul unei mari Românii încă mină apa pe moara Rușilor și acestia susțin și nutresc precum se poate această idee. În interesul realizării acestei idei mari, spionii rusesci pun în perspectivă patrioților de dincolo de Carpați cucerirea Ardealului și a Bucovinei. Prin aceasta Rusul se face popular; se prezintă ca anteluptătorul mării Românii și astfel putând să strice intereselor austro-ungare, îndată-ce își va fi ajuns scopul, are să pună Țeara-Românească sub puterea și influența sa.

„Spionii rusesci“, se dice într'un pasagiul al articolului din diarul citat, „nu vin în România pentru-ca să întărească acolo dispoziția pacinică față cu noi, ci pentru-ca să o slăbească și să prefacă în antipatie simpatia Românilor. La aceasta aspirează și presa noastră română și astfel face servicii intereselor rusesci. Prin urmare ea, în loc să apere în adevăr interesele liberalismului, ale libertății, aspirează la sclăvie. Facă-o. Noi între toate împregiurările ne vom lupta în contra acestui curent“.

Nu polemism cu domni dela diarele ungare din Cluj și nu ne demitem la nici un fel de discuție nici în materia aceasta, căci am ajuns deja demult la convingerea, că ori-ce discuție serioasă cu ei nu înseamnă altceva, decât a se lupta în contra morilor de vânt.

Ei pot să scrie și să vorbească ce vreau. După spatele lor se află puterea statului, care-i scutesc, și o droaie de șovinisti și condiționali ușor credători, care îi aplaudă.

Ei pot în dragă voce să bănuiească, se insinue, să minșească, să calomnieze

pentru ei nu există procurori, nici curți cu jurați, nici temnițe, decât sfârșimături din fondul de dispoziție și un public foarte mulțumitor.

Preste tot noi am avut în destule rînduri privilegiu, de a ne pronunța asupra uneltirilor rusesci din regatul vecin, și am arătat totdeauna, cât de puțin accesibil e poporul românesc pentru amăgirile dlui Hitrovo și ale agenților sei. Pretinsul vis al Românilor despre o Românie mare, care ar avea să cuprindă în sine Ardealul și Bucovina, nu e altceva, decât o halucinațiune a creșterilor inferbentați ai concetățenilor nostri maghiari și un mijloc cam tocit, de a discredită pe Români și de a-i presenta ca pe un element intransigent și de disordine.

Și dacă e cineva, care promovează pretinsele interese ale Rusiei în România, apoi, după experiențele din trecut și după atitudinea presei maghiare șoviniste față cu noi și frații nostri din România liberă, aceia nu sînt alții, decât tocmai concetățenii nostri maghiari și organele lor de publicitate.

Dacă Rușii merg în România pentru-ca să slăbească dispoziția pacinică a populațiunii de acolo față cu monarhia noastră și să prefacă simpatia poporului românesc în antipatie, să ne creadă domni dela „Kolozsvár“, că ei și stăpânii lor fac adevărate servicii intereselor rusesci în această direcțiune.

Tractamentul, la care sîntem expuși noi Românii cei de dincoace de Carpați, ca să ne folosim de însuși termenul diarului clujan, pe toate terenele vieții publice, prigonirile ce se fac și de și în contra tuturor instituțiilor noastre bisericesti și școlare, persecutarea publicistilor români și întemnițarea lor nu sînt deloc lucruri potrivite a stîrni simpatia fraților nostri de dincolo față cu monarhia austro-ungară și în special față cu concetățenii nostri maghiari.

Noi ne aflăm numai în poziție de legitimă apărare față cu aceia, care atentează la viața și existența noastră națională și aspirațiunile noastre se mărginesc într-o ne câștiga drepturile ce ni-le garantează însăși constituția țării și întru a face pe stăpînitorii de aji ai țeriiilor coroanei Sfîntului Stefan să înțeleagă, că administrarea acestor țeri după sistemul, după care s'a administrat timp de mai bine de douăzeci de ani și se administrează încă și astăzi, nu mai merge, dacă e vorba, ca deosebitele popoare ce constituiesc statul ungar să fie mulțumite și în ideea acestui stat să afle totodată garanțiile cuvenite

pentru libera lor dezvoltare pe toate terenele vieții publice.

În felul acesta noi nu contribuim deloc la înăsprirea relațiilor dintre România și monarhia noastră; dimpotrivă ne încercăm a obli calea pentru o bună înțelegere și prietenie între ambele state învecinate.

Afirmațiunea diarului clujan rămâne o insinuațiune ca și alte insinuațiuni de ale lui de mai nainte. Mai întrebăm numai: Aceasta e calea cea adevărată, de a câștiga simpatia poporului românesc din regatul vecin?

Procesele noastre de presă.

Cu o rigoare febrilă, ne mai pomenită nici chiar față cu diaristica națională-română, au introdus organele judecătorești cercetarea prealabilă în procesele de presă ce ni-a intentat procuratura upremă din Murăș-Oșorhei.

Nefind această afacere numai a noastră, ci a publicului, care ne susține și pe care-l reprezentăm, neținem de datorită a relata cele întemplate până acum în cauză.

Redactorul nostru responsabil a fost citat deja de trei-ori la tribunalul de aici pentru a fi ascultat decîtă judele de instrucție. Nevoind să anticipăm mersul justiției, nu vom raporta detaliile instrucției, ci ne mărginim a constata, că dl Albini a declarat, că nu este autorul articolelor incriminați, dar ia asupra sa toată responsabilitatea pentru publicarea lor, care s'a făcut cu scirea și învoirea sa.

Presupunând, că organele guvernului, sau ca să fim mai corecți, ale justiției, vor să urmărească diarul „Tribuna“, ear' nu persoane singuratece, și pornind dela convingerea, că o foaie politică de și este destul de bine reprezentată prin redactorul sau responsabil, am crezut, că ni-am conformat pe deplin justiției, dacă redactorul nostru responsabil s'a angajat să justifice singur înaintea judecătorei atitudinea „Tribunei“ și să-și iee pe-deapsa dictată la cas de condamnare.

Au venit însă lucrurile altcum. Organele instrucției aveau ordin să caute și să erueze cu tot prețul pe autorul formal al articolelor incriminați, deși domnul Albini a declarat, că el i-a publicat și răspunde de ei.

În urmare domnul Albini a fost citat zilele trecute cu deservita de desconsiderare a pozițiunii sociale a unui diarist, „azonnali elv-veszettetés terhe alatt“ (cu amenințarea de a fi dus numai decât sub escortă), ca preste o jumătate de oră să se presente la judele de instrucție.

Sâmbăta trecută domnul Albini ear' a fost citat la judele de instrucție, cu care ocaziune a persistat prelungă declarațiunea, că

nu poate numi pe autor, dar ia dînsul toată răspunderea.

Nu a fost destul nici atîta. După terminarea protocolului de ascultare și după-ce i-s'a luat promisiunea, că nu va părăsi Sibiu fără scirea judecătorei, a fost demis. Dar înainte de a ajunge redactorul nostru responsabil în biroul redacțional, l-au întîmpinat pe stradă judele de instrucție A. Boeskor cu procurorul Dr. Szász, cu un actuar și cu asistență polițienească, împărțindu-i, că s'a decretat perchisițiune domiciliară în localurile redacțiunii „Tribunei“, pentru a afla manuscrisurile articolelor incriminați, eventual alte indicii spre eruarea autorului formal.

Perchisițiunea domiciliară în biroul redacțional a durat aproape două ore fără de a produce vreun rezultat. Asemenea fără rezultat a rămas și ascultarea colaboratorilor și a corectorului „Tribunei“.

În urmă organelor judecătorești au comunicat dlui Albini, că perchisițiunea domiciliară se va continua la locuința sa privată, unde a mai durat aproape alte două ore. Aici după multă căutare din nefericire s'au aflat între scrisorile private ale urmăritului două scrisori dela autorul formal al articolelor incriminați, pe care dl Albini, nefind pregătit la asemenea rigoare, fără părechie chiar și în praxa „Tribunei“, a avut neprecuțiunea de a nu le nimici.

Din aceste scrisori, care au fost confiscate, din întemplant se vede prea lămurit, cine este autorul căutat. Astfel cercetarea se va continua acum contra lui, ear' despre rezultat vom raporta la timpul seu, nevoind să anticipăm de acum nici treaba instrucției, nici atitudinea autorului, pe care spre acest sfîrșit nici nu-l numim.

Nu putem înțelege, nu scim și nu cercetăm, din care motive nu este redactorul unei foi politice capabil să răspundă pentru ceea-ce el a publicat în foaia sa. Nu scim și nu cercetăm mai ales, ce fel de autor a nime s'a presupus și s'a căutat, dar atîta este evident, că această energică urmărire, care nu s'a oprit nici înaintea scrisorilor intime și familiare ale unui cetățean, ridică această cauză preste cadrul obișnuit al unui simplu proces de presă și conține criteriile unei adevărate goane asupra diaristicii române, care ar fi să fie liberă.

Între asemenea împregiurări prea rău se potrivește și mult va da de gîndit cititorilor nostri următorul articol, cu care-și delectează publicul oficiosul „Kolozsvár“ dela 2 August:

„Contra foilor românești s'au introdus două procese de presă.

„A fost un timp, când câte un proces de presă intentat de fiscal reg. da în toată țeara importanță individului incriminat, cu deosebire, când articolii și publicațiunile

nile incriminate erau de natură politice

„Avea oare-care farmec, cu deosebire asupra generațiunii scriitorilor mai tineri, procesul de presă și totdeauna era obiect de invidie acela, pe care fiscal îl pune înaintea curții cu jurați. Când sentența era achitătoare, individul era sîrbătorit dela un corn la celalalt al țerii, ca unul, care luptând pentru principii, ca un apostol al libertății nu cunoșea pericole, avea destul curaj să stea față cu puterea și să-și spună adevărul.

„Căci înzadar avem și aveam legi. Astfel de indiviți nici-odată nu recunosceau, că ei au comis vre-o faptă urmărită de lege; totdeauna numai puterea, adică guvernul era combătut; credeau, că în contra transgresiunilor puterii se luptă și sîngeră, totdeauna erau jertfele puterii.

„Dar' de un timp încoace farmecul proceselor de presă a dispărut. S'a experiat, că pentru a slobozi câteva boambe într'un diar nu se recere mare curaj; dar' și altcum s'a înțeles, că puterea ca atare nu mai există astăzi, ci există legea, pentru a cărei executare punctuală este responsabilă însăși puterea; puterea nu mai e altceva, decât însăși legea. În state libere așa este. Într'un stat ca Ungaria, care este liber în toate privințele, în a cărui legislațiivă se poate trage guvernul pentru fiecare pas la răspundere; în care fiecare este ochi și urechie să fiecare pas stă sub cea mai mare controlă; unde nu mai există secret înaintea presei: — într'un asemenea stat nu se poate atribui importanță proceselor de presă. Pentru câtevava frase nu se lasă nimenea să fie închis, pentru-că publicul rămâne indiferent în cas de condamnare, idea martiriului nu-i excită pe scriitorii nostri să se bage în temniță.

„Preste acest morb Ungaria a trecut. Timpul proceselor de presă a trecut, presa liberă l-a făcut să treacă, ca nise abnormități ale ei. Astăzi procesele de presă sînt mărginite la raporturile dintre oamenii privați: ofensele și calomniile formează obiectele proceselor de presă.

„Însă naționalitățile patriei noastre mai sufer de această boală. Scriitorii tineri, care nu cunosc lumea, mai sînt muncii de idea de a deveni martiri naționali, căci la ei martiriul mai are valoare. Nu multă, însă are. Această generație de scriitori tineri necopți încă nu scie, că puterea și legea este o noțiune și cine vatămă pe una, vatămă interesul public și trebuie să-și iee pe-deapsa.

Și cu ori-ce frase sforăitoare ar arunca presa naționalităților, trebuie să experiam, că procesele de presă nu mai au efect nici asupra naționalităților; pe poporul, din care face

FOIȚA „TRIBUNEI“

Suferințele tinărului Werther.

De Goethe.

Cartea II.

(Urmare din Nr. 163.)

Sus! voi veniuri ale toamnei! Dați năvală preste câmpia întunecoasă! Torenturi ale munților vijiiți! Urați, voi furtune în virfurile stejarilor! Mergi prin norii rupți, o lună, arată-ți din când în când fața palidă! Adă-mi aminte de noaptea înspăimîntătoare, când mi-au perit copii, când a cădut Arindal, puternicul, Daura, iubita.

Daura, fika mea, erai frumoasă! Frumoasă ca luna pe colinele dela Fura, albă ca neaua proaspătă, dulce ca aerul respirului. Arindal, arcul tău era tare, lancea ta repede în câmp, privirea ta ca negura de pe valuri, pavăza ta un nor de foc în furtună! Armar, vestit în război, a venit și a cerut dragostea Daurei; ea n'a resistat mult. Frumoase au fost speranțele bucuriei sale.

Erath, fiul lui Odgal, s'a mîniat, căci fratele lui a fost ucis de Armar. El a venit travestit ca marinar. Frumoasă era luntrea lui pe valuri, albe pletele lui de bătrînețe, liniștită fața lui serioasă. Cea mai frumoasă dintre fete, jise el, dragălașa fika a lui Armin, acolo pe stîncă nu departe de mare, unde străluce poama roșie din pom, acolo

așteaptă Armar pe Daura. Eu vin să-i duc iubita preste marea undulată.

Ea îi urmă și strigă după Armar; nimic nu răspunde, decât vocea stîncei. Armar! iubitul meu! De ce mă sperii? Ascultă, fiule al lui Arnat, ascultă! Daura te chiamă!

Erath, trădătorul, fugi rîdînd către uscat. Ea își ridică vocea, strigă după tatăl seu, după frate-seu: Arindal! Armin! Nu este nimenea să salveze pe Daura?

Vocea ei veni preste mare. Arindal, fiul meu, se scoborî de pe colină, cu prada vînatului, săgețile îi zăngăniau la șold, arcul îl ținea în mîna, cinci zăvoști negri surli erau în giurul lui. El vedu pe îndrăznețul Erath la mal, îl prinse și-l legă de un stejar, îi înfășură țeașen goldurile, încetușatul umplu vînturile cu vaietele sale.

Arindal călcă în unde cu luntrea sa, ca să aducă pe Daura. Armar veni mînios, slobozi săgeata cu pene sure, ea vijii și se implantă în inima ta, o Arindal, fiul meu. În loc de Erath, trădătorul, ai perit tu, luntrea a ajuns la stîncă, el cădu și muri. La picioarele tale a curs sîngele fratelui tău, cât de mare ț'ia fost durerea, o Daura!

Valurile adrobiră luntrea. Armar se aruncă în valuri să salveze pe Daura sau să moară. Iute se prăstăvili o undă dela mal, el se scufundă și nu mai eși deasupra.

Singură pe stîncă spălată de valuri auzii vaietele fikei mele. Mult și tare a strigat, dar' tatăl ei n'a putut-o scăpa. Toată noaptea am stat la mal, am vedu-o în rađa debilă a lunei, toată noaptea i-am audit vaietele; sgo-

motos era vîntul și ploaia bătea aspru către coasta dealului. Vocea i-se făcu debilă, ea muri, ca vîntul de seara între ierburile de pe stîncă. Încercată de durere a murit și a lăsat singur pe Armin. S'a dus puterea mea în război, a cădut fala mea între fete.

Când vin furtunile dela munte, când vîntul de Nord ridică valurile înalte, șed la malul sunător și privesc la teribila stîncă. Adese când luna se scoboară ved duhurile copiilor mei, în lumina amurgului se preumblă amîndoi în tristă înfrățire“.

Un noian de lacrimi, care isbueni din ochii Lottei și-i răcori inima strîmtoată, întrerupse cîntarea lui Werther. El aruncă hîrtia, îi apucă mîna și plînsu cu lacrimi amare. Lotta se răzîmă pe cealaltă mîna și-și ascunse ochii în batistă. Emoțiunea amînduora era teribilă. Ei simțiau miseria lor proprie în soartea nobililor aceloră, o simțiau amîndoi și lacrimile li-se împreunară. Buzele și ochii lui Werther ardeau lîngă brațul Lottei; un fior îi cuprinsu; ea voia să se depărteze și durerea și condolența apăsau amelițoare ca plumbul asupra ei. Ea respiră, ca să se reculeagă, și-l rugă suspinînd să continue, îl rugă cu toată vocea cerului! Werther tremura, inima îi era să crepe, ridică foaia și începî să citească bălbîind:

„De ce mă trezești, vînt de primăvară? Tu îmi dăci desmerdător: Ud cu picuri ceresci! Dar' timpul vescejiirii mele este aproape, aproape furtuna, care-mi doboară frunzele! Măne va veni călătorul, va veni acela, care m'a vedu în frumșeta mea, giur împregiur

mă va căuta ochiul lui în câmpie și nu mă va găsi“.

Toată puterea acestor cuvinte cădu asupra nenorocitului. El se aruncă în cea mai mare desperare la pămînt înaintea Lottei, îi apucă mînilor, le apăsă la ochii sei, la fruntea sa, ear' ei i-se părea, că-i sboară prin suflet o presimțire a teribilei lui intențiuni. Simțirile i-se turburară, îi strînsu mînilor, i-le strînsu la piept, se plecă cu o mișcare duioasă spre el și obrajiul lor inferbentați se atînsu. Erau ca duși din lume. El o cuprinsu în brațe, o strînsu la piept și-i acoperi buzele tremurătoare și bălbăitoare cu sărutări turbate.

„Werther!“ strigă ea cu vocea nădușită, întorcîndu-și fața, „Werther!“ desfăcîndu-și cu mîna debilă pieptul dela al lui; „Werther“, dîse ea cu vocea reculeasă a celui mai nobil sentiment. El nu i-se opuse, o lăsă din brațe și se aruncă scos din fire la picioarele ei. Ea sări în picioare și în confuzie timidă, cutremurându-se între dragoste și mînie, îi dîse: „A fost ultima-dată, Werther, nu mă vei mai vedă“. Și cu cea mai plină privire de dragoste către nenorocitul întră repede în camera laterală și închise ușa după ea. Werther întinse mînilor în urma ei, dar' nu cuteză a o reține. Sta pe pămînt răzîmat de canapea și în această poziție rămase o jumătate de oră, până-când îl deșteptă un sgomot. Era servitoarea, care voia să pună masa. El se plimbă prin casă și când se vedu ear' singur, se apropiă de ușa cabinetului și strigă

cu voce domoală: „Lottă! Lottă! Numai un cuvînt încă, un adio!“ — Ea tăcu. El așteptă și se rugă și așteptă; apoi se smulse și strigă: „Adio! Lottă, adio pe vecie!“

Ajunse la poarta orașului. Păzitorii, care erau obișnuiți cu el, îi lăsară fără vorbă să esc. Umblă vagabundînd prin ploaie și ninsoare și numai către oarele 11 bătu ear' la poartă. Servitorul lui observă, când Werther ajunse acasă, că stăpînul seu nu are pălărie. Nu cuteză să dică nimica, îl desbrăcă, toate hainele erau ude. Mai târziu pălăria a fost aflată pe o stîncă, care se uită în vale de pe coasta dealului și este de neînțeles, cum s'a putut urea pe ea fără să cadă, într'o noapte întunecată și udă.

Se culcă și dormi mult. Servitorul îl află scriind, când dimineața îl strigă să-i aducă cafeaua. El scrisu următoarele în scrisoarea către Lotta:

„Așadar' pentru ultima-dată deschid acesti ochi. Vai, ei n'au să mai vadă soarele; o și turbure neguroasă îi ține coperiți. Jelească deci, natură! Fiul tău, amicul tău, iubitul tău, se apropie de sfîrșit. Lottă! este un sentiment fără seamăn, și totuși este cel mai aproape de visul pe jumătate deștept, a dîce cătră sine: Aceasta este dimineața cea din urmă. Cea din urmă! Lottă, eu nu am sentiment pentru cuvîntul: Cel din urmă! Nu stau eu aici în toată puterea mea și mîne vou sta întins, vou dormi pe pămînt. A muri! Ce este asta? Uite, noi visăm, când vorbim de moarte. Am vedu pe mulți murind; dar' atît de mărginită este omenirea,

parte cel încriminat, nu-l interesează, nu-l mișcă, nu-l agită. Se par a se agita numai aceia, care se mișcă în cercul, în care s'a mișcat acela, care a căpătat proces de presă.

„Până acum, când inteligența română afla, că s'a intentat vre-unui diarist proces de presă, totuși aștepta cu oarecare interes pertractarea; astăzi nu se mai interesează, că achită-l sau îl condamnă pe respectivul. Când l-au condamnat pe Slavici, s'au bucurat chiar și Românii înșiși; când s'a reintors acest matador din închisoare de un an, nu l'a așteptat nimenea la gară. Degrabă și trecut în România, de unde a venit, fără-ca să plângă cineva după el.

„Legii trebuie câștigată valoare. Nu se poate permite, ca aici, în acest stat liber, cineva să agite nepedepsit contra statului ungar, căci aceasta ar fi isbândă prea ietfină și compromiterea presei libere. Tinerii eroi ai presei naționalităților trebuie vindecați din această boală, ear' valoarea proceselor de presă în opinia publică a naționalităților tocmai prin aceea se poate nimici, dacă legea pretutindenea urmărească pe acei care abuzează de libertatea de presă.

„Nu voim să exerciăm nici un fel de presiune asupra juraților. În Ungaria asupra juraților maghiari nu se poate exercita asemenea presiune. Noi am voit să documentăm numai corectitatea intenției proceselor de presă, recunoscând, că nu tocmai prin procese se pot ușa aceia, care voiesc să devină martiri, și micșora valoarea și importanța proceselor politice în opinia publică.

„Gazeta“ publică acusa și se pare, că se mândrește cu ea. Se simte fericită, că a căpătat proces de presă. Aceasta la ea se întâmplă curat numai din punct de vedere comercial. Prenumeranții lăncezi astfel trebuie agitați. Așa înțelege ea treaba.

„Noi suntem de părerea, că aceste sunt ultimele oftări ale politicii naționale-românești în patria noastră, căreia nimenea nu le va atribui importanță și valoare“.

Va să dăcă în timpurile, când presa maghiară se lupta contra puterii, procesele de presă erau lucru de invidiat, ear' astăzi, când noi ne luptăm contra puterii, este corect, ca temnița să ne vindece de boala martiriului.

Da, căci astăzi puterea este una cu legea, acea putere, care susține față cu noi mai multe legi excepționale; care ne-a scos în contra legilor sancționate din toți ramii vieții publice; care ne calcă domiciliile și ne amenință, că ne va zdrobi, dacă ne opunem politicii sale, deși aceasta urmărească moartea noastră prin desnaționalizare.

Cât de bine s'au însușit guvernamentali morala fabulei cu Samurache a poetului nostru: Ei voiesc egalitate și libertate, dar' nu cu Românii.

Cum voiesc însă ei, nu voim noi; ear' că ce valoare și ce importanță are goana diaristice române și aruncarea cu ridicata în pușcăria a diaristilor români, să o spună și o vor spune Românii, ear' nu husarii fondului de dispozițiuni.

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 23 Iulie st. v.
Afaceri interne.

Se pare, că în sinul partidului kosuth-ist totuși a ajuns treaba la o ruptură. Cel puțin aderenții ardeleni ai partidului independentei și din patruzeci și opt

încât nu are sentiment pentru începutul și sfârșitul existenței sale. Acuma încă al meu, al tău, o iubito! Și preste un moment — despărțit, dus — poate pe vecie! — Nu, Lottă, nu — Cum pot eu peri? Cum poți tu peri? Căci noi suntem. — A peri! — Ce însemnează asta? Un cuvânt, cu sunet gol fără simțire pentru inima mea. — Mort, Lottă, îngropat în pământul rece, atât de strimt, atât de întunecos! Am avut o amică, care mi-a fost tot în juneța mea neajutorată; a murit, am urmat trupul ei mort, am stat la mormânt, când au slobozit cociugul, când funile cârând s'au ridicat de sub el, când a cădut cea dintâi lopată de pământ, când s'ierul înspăimântat a răspuns cu un ton timpit, tot mai timpit, până-când a fost coperit cu totul. M'am aruncat lângă mormânt, emoționat, sguduit, înforat, spăriat în internul meu, dar' n'am știut ce s'a întâmplat cu mine, ce se va întâmpla. — A muri! Mormânt! Nu înțeleg aceste cuvinte!

„O iartă-mă, iartă-mă! Ieri! Ar fi trebuit să fie ultima clipită a vieții mele. O îngere! Prima-dată, prima-dată cu desăvârșire fără îndoială m'a pătruns cu toată ferbințea și intensitatea sentimentală desfată: Mă iubesc! Mă iubesc! Mai arde încă pe buzele mele focul, care a isvorit dintr'ale tale; desfătare nouă, caldă este în inima mea. Iartă-mă, iartă-mă! (Va urma.)

au primit cu data de 30 Iulie n. o invitație, prin care sunt convocați pe 31 August n. la Cluj la o conferință în scopul organizării partidului.

România.

„Politische Correspondenz“ vorbește de primirea simpatiei și călduroasă ce li-s'au făcut în provincii miniștrilor Manu și Al. Lahovary, primire care denotă încrederea ce are țara în guvernul conservator. Corespondența amintesc apoi activitatea ce domnesce în diferitele ministere, pregătindu-se fiecare pentru viitoarea sesiune; această activitate n'a încetat nici chiar în provincie, unde, deși titularii sunt mai toți absenți, interimarii își îndeplinesc într'un mod conștient excedentul de lucru ce li-s'a impus. Toți miniștrii absenți se vor întoarce înainte de jumătatea lui August, pentru a fi la postul lor pe timpul cât regele va fi absent; M. S. va pleca pentru o lună în străinătate, întorcându-se pentru manevre. „Politische Correspondenz“ vorbește apoi de manevrele române și de exercițiile militare, de îndreptările, care s'au făcut în armată și în școalele militare. S'au făcut mai multe experiențe cu armele de sistem nou, dar' nu s'a luat încă nici o hotărâre în privința sistemului ce trebuie adoptat.

Bulgaria.

„Times“ primesce din Viena cu data de 1 August următoarea împărțire: „Între Berlin și Viena a avut zilele aceste o viață schimbare de depeși cu privire la Bulgaria. Se presupune a se fi făcut încercarea, de a produce o înțelegere multumitoare și pentru Rusia și pentru Austro-Ungaria. Se dăce, că Țarul s'a retras excepțiunile ce le avea în contra eventualei alegeri a prințului Waldemar din Danemarca de principe al Bulgariei.

Remiterea beratelor la episcopii bulgari se va face îndată după sârbătorile Bairamului; n'a mai rămas decât să se expedieze actele.

Di de Nelidoff a avut la 30 Iulie înainte de a pleca în concediu o audiență la Sultan. El a reînviat, însă în alți termeni, muștrările prezentate marelui vizir la 27 Iulie decătră primul dragoman Ianoff. Agenția din Constantinopol asigură, că Sultanul s'a mărșănit a asigura pe ambasadorul Rusiei, că beratele nu sunt nici-decum un act de ostilitate contra Rusiei și că nu acoardă nimic mai mult, decât ceea-ce însași Rusia reclamă de mult timp. Dealtmintearea audiența a fost foarte cordială.

Boulanger eară se mișcă.

Exgeneralul Boulanger, după-ce a rupt-o cu unii dintre amicii sei și a încetat legăturile și cu foile ce-l spriginiau mai înainte, a scos acum un nou diar, cu numele „Voix de Peuple“. Până acum au apărut cinci numeri din acest diar, redactat de P. Denis, un diarist nici măcar de mână a doua. Într'un articol publicat chiar în primul număr al diarului, redactorul spune, că va trimite diarul gratuit tuturor oamenilor însemnați din Franția, pentru-ca aceștia cetindu-l, să se convingă de dreptatea cauzei generalului și astfel în momentul suprem generalul Boulanger să aibă aderenți în toate cercurile societății franceze.

Evenimentele din America.

Foile engleze dau despre evenimentele în unele din republicele americane următoarele detalii: Generalul Eseta a ajuns din victorie în victorie sub zidurile capitalei Guatemala, pe al cărui președinte s'a propus să-l gonească. În capitala Republicei-Argentine la Buenos-Ayres revoluția ține de mai multe zile. Tzelmann, fostul președinte, a trebuit să fugă din oraș, ear' guvernul revoluționar a proclamat președinte pe Arem și ministru de finanțe pe Rumero. Din cauza proclamării stării de asediu s'a încins o luptă în tot orașul. Trupele răsculate, care la început nu cuprindeau decât 6519 militari regulați, ați s'au sport și au ajuns să domnească fără frică. Ele au eliberat din închisoare pe generalul Campos și au ocupat și fabrica de arme din capitală. Ceea-ce este mai grav apoi pentru fostul președinte și guvern este, că și marina s'a dat pe partea revoluționarilor. S'a și pus imediat să bombardeze casarmele și fortărețele, în care sunt soldații guvernului.

Conspirația s'a descoperit înainte de aceasta cu două săptămâni, când s'a

și arestat imediat generalul Campos, colonelul Figuero și majorii Garesita și Casariego. După-cât se crede, nemulțumirile mai mari erau între infanteristi, care au și fost puși imediat sub supraveghierea cavaleriei. Măsurile de precauțiune însă au mărit și accelerat revoluția, căci soldații, vădându-se puși sub supraveghiere, au început să protesteze și să acuse guvernul, că încuragiază spionajul etc. Dar' mai ales neplata soldei a fost cauza, pentru care revoluția a prins rădăcini în armată.

Lupta a început-o artileria, cătră care, când a eșit în stradă s'au alăturat și cetățenii. Întreaga di de 27 Iulie a ținut lupta pe stradele capitalei. Trupele revoluționare sunt conduse de generalul Campos. În decursul luptei a fost rănit și prefectul poliției, după-cum a fost rănit și Uribrun, fostul ministru de finanțe, care s'a dat acum pe partea insurecțiunii.

Îndată-ce fostul președinte Tzelmann a fugit din capitală la Rosaris, unde are moșie, lăsând în locul seu pe dl Pellegrino, comitetul revoluționar s'a pus și a trimis proclamațiuni pe la autorități, în care declară fostul guvern desființat. Noul guvern nu s'a constituit, căci nici îndoială nu mai încape, că revoluționarii au să isbutească.

Despre adevăratele cauze ale revoluțiunii eată ce scrie un corespondent al unui diar din Londra:

Dela ultima mea corespondență s'au petrecut lucruri mari pe aici. Dl Uribrun, ministru de finanțe, dela care se spera mult, a demisionat din cauza neînțelegerilor ce s'au ivit între dînsul și primul ministru. Din această cauză agiul s'a urcat dela 225 la 265. Veni apoi și catastrofa dela bancă: încetarea plășilor. Hărțile statului cădura la 90 dela 179, ear' agiul se ridică la 278.

Nu se poate descrie crisa economico-financiară și urmările ei. Nemulțumirile erau generale.

Guvernul, vădând nemulțumirile și temându-se, concentrează trupele în giurul capitalei. În provincia Entre-Rios trupele se și încăierară cu populațiunea, care era nemulțumită. Într'aceste în senat dl Valla denunță guvernul, că ar fi pus în circulație biletele, pe care odată le retrăsese. S'a constatat, că s'au pus astfel în circulație 48 și jum. milioane dolari.

Scandalul creșcă.

Generalul Campos nu trebuî decât să ridice vocea pentru a aduna în giuru-i întreaga populațiune, care l'a și scos din temniță, unde îl închise guvernul, care descoperise conspirația.

Președintele Tzelmann ocupă prin alegere această demnitate dela 12 Octombrie 1856. Când a ocupat presi-denția a declarat, că va guverna fără coterii politice, cu bărbați onesti din toate partidele. În curând el a și câștigat simpatia tuturor. Acum însă, că luptele de partid s'au înăspri, el n'a mai putut rezista contra revoluției, ci a fost silit să plece din capitală.

CRONICĂ.

Dela Curte. Din Ischl se scrie cu data de 2 August, că Maiestatea Sa Împărăteasa a plecat ieri cu un tren separat de curte la Feldafing pe timp de 10 zile. Maiestatea Sa era însoțită de baronul Nopcsa, de dama de onoare contesa Festetics și de consilierul de Curte Feifalik.

Archiducele Carol Salvator în pericole. Din Gmunden se scrie, că Archiducele Carol Salvator a fost atins în 3 August a. c. de o întâmplare nenorocă. Archiducele mergea împreună cu fiica lui, Archiducesa Carolina, și cu fiul seu Archiducele Albrecht Salvator într'un echipagi pe strada Alt-Münster, când deodată se spăriară caii, și, aruncând echipagiul de un arbore, i-s'a rupt osia și s'a răsturnat. Înălții oaspeși din norocire au rămas nevătămați și s'au putut întoarce pe jos cătră Gmunden.

Numiri. Candidatul de practicant Iosif Pintye dela perceptoratul din Cluj a fost numit practicant fără diurnă tot la acel perceptorat, ear' învătătoarea Gizela Egyed dela școala elementară de stat din Sân-Laslău a fost întărită definitiv în postul ei.

Statute aprobate. Ministrul de interne reg. ung a provădut cu clausula de aprobare sub Nr. 52.109 statutele reuniunii de cântări a industriașilor din Lipova.

Sciri militare. Locotenenții Enric Haubert din regimentul de infanterie Nr. 51 și Aurel Böhm din regimentul Nr. 31 au fost permutați la infanteria de honveți, ear' sub-

locotenentul din diviziunea de baterii grele Nr. 14 Frideric Haller a fost transpus în rezervă.

Exerciții de tir. Diviziunea de baterii grele Nr. 24 din Cluj, care în 28 Iulie a venit aici sub comanda locot.-colonelului Kotva, și-a început în 2 August exercițiile de tir.

Corul metropolitan din Iași a cântat Vineri, în ziua de Ilie procol, în biserica greco-orientală din suburbiul Iosefin. Serviciul divin a fost celebrat de Inaltpreasfinția Sa părintele metropolit Miron Roman cu asistență numeroasă. Sâmbătă seara corul a mai dat un concert în sala reuniunii de muzică de aici. Concertul a reușit și de astădată foarte bine, și singuraticile piese au fost viu aplaudate. De aici corul a plecat la Seliște.

Honveți în serviciul garnisoanei. Din Oradea-mare se scrie, că pe timpul manevrelor de toamnă numai honveți vor fi în serviciul garnisoanei. 7000 de honveți vor veni din Budapesta în Oradea mare și vor sta o lună de zile.

Comunicația pe linia ferată Predeal—Budapesta. De mâine începând cu trenul accelerat Nr. 303, care comunică pe linia Predeal—Budapesta, între Predeal și Brașov vor fi transportați și călătorii de III. clasă. Totodată cu ziua de mâine începând transportarea de persoane cu trenul de povară Nr. 351 care pleacă din Predeal la 2 oare 35 min. p. m. și sosesc în Brașov la 4 oare 20 m., se sistează.

Întârzieri de tren. Trenul de după prânz și anume trenul expres dela Viena, care la 1 oară și 30 minute trebuia să sosescă în Pesta, a suferit o întârziere de 30 minute. Causa este ruperea șinilor lângă stațiunea Galántha. Nici o nenorocire nu s'a întâmplat. — Mai departe trenul dela Timișoara a întârziat, în urma încălțării prea mari a osiei, cu 25 minute.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny“ publică următoarele schimbări de nume: Ludovic Spitzer în „Kállai“; Iosif Hutter în „Mesterházi“; Pentru Örmény în „Imrei“; Ioan Gulovits în „Gyulai“; Mihail Remenár în „Rónai“; Iuliu Wigner în „Vidg“; minorenel Iacob Mandl în „Mátrai“; minorenel Iosif Szeucsák în „Szabó“ și Mateiu Moller în „Sándor“.

Necrolog. Primum următoarele anunțuri funebrale: Ieremia I. Verdea, paroh gr.-or. la bis. S. S. Arch. din Satulung, președinte al comitetului parohial, asesor al scaunului protopresbiteral, membru ordinar al „Asociațiunii Transilvane“ etc., în urma unor scurte suferințe, împătășit fiind cu sft. Taine, a încetat din viață astăzi la 20 Iulie (1 August) 1890 la orele 5¼ p. m. în etate de 61 de ani. Despre această dureroasă și ireparabilă pierdere se încunoscintează toate rudeniile și amicii răposatului. Rămășițele pământești ale scumpului decedat se vor ridica din locuința sa Duminecă la 22 Iulie (3 August), orele 3 p. m., și se vor depune spre odihnă eternă în cimitirul bisericii gr.-or. din Satulung „S. S. Archangel“. Satulung, 20 Iulie (1 August) 1890. Valeriu, Titu, Emil și Eugen, fii; Elena, fiică; Nicolae Muntean, ginere; Carolina Verzea n. Gherman, soție; Silvii Muntean, nepot.

— Juristul absolut de an. III-lea Teofil Ciortea din Petelia, un tânăr de cea mai bună speranță, în urma unei întâmplări nefericite prin descărcarea unei pușci, a răposat în 1 August n. a. c. la 12 oare din noapte. Fie-i țărina ușoară!!!

Institutul Pasteur din Budapesta. Numărul celor-ce se supun vaccinării în contra turbării în institutul bacteriologic din Budapesta crește pe di ce merge. La 17 și 18 I. tr. s'au prezentat în acel institut, după-cum citim în „Neues P. Journ.“, 13 persoane din Hațeg mușcate de unul și același căne turbat. De present se află sub îngrijire în institut 51 de indiviți. Numărul vaccinărilor zilnice variază între 50 și 60. În jumătatea din urmă a lui Iulie s'au însușinat 70 de pacienți noi. Până acum au fost cu totul primite în îngrijire 254 persoane mușcate de căni, și la 200 din aceste s'a efectuit deplin vaccinarea.

În afacerea matriculelor. Preotul rom.-cat. din Băufalva a fost pedepsit decătră pretorul-suprem din Oroshaza cu o amendă de 25 fl. sau, în cas de neplătire, cu arest de trei zile, pentru-că nu a voit să trimită preotul reformat adevărata botezului unei copile aparținătoare după lege confesiunii evang.-ref.

Nenorocire în mine. În mina de carbuni de lângă Cinci-biserici au fost omorâți 3 lucrători prin puterea gazului explosibil. În mina din Szászvár tot din cauza aceasta au leșinat 11 persoane: 3 au murit și 5 se luptă cu moartea.

Expozițiune de orbi. Membrii unei societăți de ajutorare a orbilor proiectează a arangea în Budapesta o expozițiune de orbi cu scopul, ca pe deoparte să introducă publicul în viața orbilor, ear' pe de altă parte a mări fondul de ajutorare. În această privință s'au făcut chiar și pașii necesari.

Un oficer ca hipnotisator. Din Komárom se scrie, că locotenentul din garnisoana de acolo Konrad a pus în uimire întreagă societatea prin dibăcia lui admirabilă a hipnotisă. Oficerul prin puterea magnetică a ochilor sei și prin nise gesturi cu mâna poate transpune pe un individ în mediul somnului hipnotic așa, că e în stare apoi a face cu el o mulțime de experimente minunate.

Lovit de fulger. Cu puține zile mai înainte în comuna Ruzena fulgerul a lovit într-o casă și pe unul dintre cei aflați în lăuntru numai decăt l'a omorât. Focul s'a lăpt cu atăta putere, încăt cei din casă abia și-au putut mântui viața. Tot în comuna aceasta a mai fost nu demult un om omorât de fulger.

Academia orientală. După „Revue d'Orient“ la academia orientală din Viena s'au ținut examenele dela 9—15 Iulie. Toți elevii institutului s'au supus la examen din științele de jurisprudență și de economia politică, limba franceză și limbile orientale. Au trecut examenul dintre ei: 6 pentru limba maghiară, 1 rusă, 3 sârbă, 1 engleză, 2 neo-grecescă, 3 italiană. Toți au trecut examenul cu rezultat îndestulător. Opt elevi și-au terminat studiile și anume 4 Austriaci (3 Germani și un Polon) și 4 din Ungaria (2 Maghiari și un Român). Trei dintre acești elevi au avut burse de câte 800 fl., care le rămâne până la obținerea unei funcțiuni. În present se află la acest institut 4 burse de câte 800 fl., dar' pe anul viitor școlar 2 burse cresc la 1000 fl. și se vor crea încă două burse nouă de câte 1000 fl. Mulțumită hotărârilor delegațiunilor numărul burselor pe anul 1891 va fi de 6. Aceste burse sunt acordate celor mai buni elevi, care au 3 semestre. Condițiunile de primire se vor publica în jurnalele oficiale din 1 și 15 August. Reflecțiuni trebuie să scie din fundament limba germană și franceză și să vorbească curent o limbă a poporului (maghiară, română, italiană ori una slavă.) Cererile de admitere se se aștearnă până la 31 August a. c. n.

De ale universității din Viena. Rectorul universității din Viena face cunoscut, că acei studenți, care se însușă în anul acesta prima-dată la imatriculare pentru semestrul de iarnă la acea universitate, au să arete la decanatul, la care se înscriu, prelungă documentele de studii și fotografiile lor în format de carte de vizită.

O carte vechie. „Românul“ scrie: Aflăm, că în urma stăruințelor dlui T. Djuvara, agentul diplomatic al țerii în Bulgaria, guvernul princiar a avut amabilitatea să împrumute Academiei române, pentru studiu, o biblie slavonească tipărită la 1492 în Transilvania la Alba-Iulia și care aparține mănăstirii St. Ioan din Rumelia-orientală. Dl Djuvara a adus din Sofia această veche carte și a depus-o la Academia, unde se vor fotografia mai multe pagine dintr'nsa.

Odichna de Dumineca. Un comitet compus din mai mulți de o sută de comercianți din Brăila au încheiat o convențiune, pe baza căreia cu începere dela 22 Iulie a. c. toate prăvăliile vor fi închise Duminecele dela 2 oare după prânz.

Emin-Pașa. În urma unei noue telegrama ce a primit-o „Times“ din Zanzibar, Emin-Pașa a avut de a purta lupte foarte grele cu semințiile sâlbătice și rășboinice din Ugogo. O mulțime de locuitori din seminița Massai au fost omorâți. O mare parte din munițiune s'a prădat din partea soldaților lui Emin-Pașa cu ocaziunea acestor lupte.

Societatea convențională-sârbă. Citim într'un diar din România: Primim din Belgrad prospectul unei societăți comerciale sârbă, care s'a format în vederea rășboiului comercial dintre Sârbia și Austria. Societatea comercială sârbă e primul pas spre independența economică a Sârbiei.

Exregina Natalia a Sârbiei a trimis toate actele privitoare la divorțul ei profesorului de drept Gorceaieff. După-ce va primi rezultatul cercetărilor sale asupra acestei afaceri, exregina va publica într'un volum toate actele împreună cu istoricul acestui divorț regal.

Accidentul dela St. Etienne. Camera franceză a votat un credit de 200.000 franci pentru a veni în ajutorul familiilor victimelor dela St. Etienne. S'a făcut cu pompă înmormântarea victimelor; erau 75 de cosciuguri. — O numeroasă mulțime a asistat. — Ministrul de lucrări publice a pronunțat la cimitir un discurs. — După-ce cea mai mare parte din asistență au plecat, minierii au ținut discursuri socialiste.

Desvélirea monumentului lui Voltaire. În 16 I. c. s'a făcut în Fernay desvélirea sârbătorească a monumentului lui Voltaire, la care au luat parte o mulțime de deputați și senatori. Președintele senatului Leroyer a toastat la banchet pentru Elveția.

Păduri în flacări. Se scrie din Petersburg: De câteva zile un nor de fum înăbușitor umple atmosfera orașului nostru. Causa e, că toate pădurile dintre Petersburg și Nowgorod sunt în flacări. S'au aprins maștinile de turbă și focul s'a întins și asupra pădurilor. Trenurile sosite din Moscva au trebuit la cele din urmă stații să treacă sub un adevărat ocean de foc. S'au trimis pompieri și soldați pentru combaterea flăgelului. Țărani privesc cu indiferență cum se duc pădurile. Ei nu vor să dea ajutor trupelor. „E pedeapsa lui D-deu“, așa dic ei, „ce poți să faci?“

Holera. O telegramă din Constantinopol cu datul de 1 August anunță, că în Mecca au murit de holera în 29 Iulie 71 de persoane și în 30 Iulie 84.

Socialistii americani. Socialistii americani organizează pentru anul 1893 un congres internațional la Chicago, cu toate-că deciziunea luată de congresul din Paris fixează

Redactor responsabil: **Septimiu Albini.**

Institut tipografic în Sibiu.

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.

Revidat și completat de

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.
704 pagine.

— Prețul fl. 2.50 = 6 lei, 50 bani. —

Partea II. Germână-română.
1152 pagine.

— Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei. —

Depou general pentru România la librăria lui
Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 53.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 20 cr. v. a. de exemplar.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din SIBIU

execută tot felul de lucrări tipografice și îndeosebi tipăresc

cărți de tot felul,

anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre,

placate, bilete de vizită,

conturi și blanchete de tot soiul.

— Prețurile moderate. —

Deasemenea institutul primește în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povesti, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datine, schițe istorice ori biografii, scrise în stil popular, și alte asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcția institutului.

Articul de lege XXI. din anul 1886

DESPRE JURISDICȚIUNI,

și articol de lege XXIII. din anul 1886

Despre procedura disciplinară.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Articul de lege XXII. din anul 1886

DESPRE COMUNE.

Cu explicațiuni și notițe de orientare. Prețul 40 cr. v. a.

Nr. 28.506/VL. b.

ORDONANȚE MINISTERIALE

pentru introducerea legii comunale

(Articulul XXII. din 1886). Prețul 12 cr. v. a.

BIBLIOTECA POPORALĂ A „TRIBUNEI“.

- Nr. 1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș. elegant. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 2. **Fata Stolerului,** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 3. **Ce n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 4. **Pipăruș Petru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 5. **Păcală și Tandală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
- Nr. 9. **Flica a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
- Nr. 10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
- Nr. 11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 12. **Îndărălnicul.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 13. **Blăstem de mamă.** Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 14. **Bunica de Bojena Némecová,** tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
- Nr. 15. **Vlad și Catrina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 17. **Pe pământul Turcului.** De George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste francească de Eleonora Tânăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 19. **Cenușoara.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 20. **Un pețitor îndărălnic.** Novela de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.

- Nr. 21. **Prietenul meu V ntră-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 22. **Scăpăratoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 23. **Fata Craiului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
- Nr. 24. **Strigoica.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
- Nr. 25. **Draga mamei.** Balada de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 26. **Taina unei vieți.** De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.

- Nr. 27. **Vecinii.** Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
- Nr. 28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 29. **Sgarăitul.** Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 31. **Nuscul-impărat.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 32. **Dina-impărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanul”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
- Nr. 34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
- Nr. 37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 38. **Dina mărgărelelor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
- Nr. 40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
- Nr. 41. **Posacul bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
- Nr. 42. **Croitorul și cei trei fii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
- Nr. 43. **Mica Fadetă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
- Nr. 44. **Rusalin păcurarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoniu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
- Nr. 45. **Roma învinsă.** Tragedie în V acte. De Alexandru Parodi. Traducere de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.

O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Cel ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„TRIBUNA“

Apare în fiecare zi de lucru.

ABONAMENTELE.

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr.; $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 5 fl.; 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr.; $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.; $\frac{1}{2}$ an 7 fl.; 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 franci; $\frac{1}{2}$ an 20 franci; 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE.

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

REDAȚIA: Str. Iernii 11. — ADMINISTRAȚIA: Str. Cisnădiei 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Strada Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Cărți pentru agricultori.

În editura „Institutului tipografic” a apărut:

Ținerea vitelor

de

Eugen Brote,

președinte al „Reuniunii române agricole”.
Opșorul conține dezvoltarea principiilor fundamentale ale ținării vitelor.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Dela același autor:

Trifoiul.

Un îndreptar pentru toți aceia, care samănă și cultivă trifoaie. După ce se arată foloasele trifoiului, se dă povești, unde și cum se samănă trifoiul, când și cum se cosese și cum se uscă trifoiul.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Ambele broșuri sunt scrise în limba populară și au un tipar limpede pe hârtie bună.

Tipărituri pentru primării comunale:

1. Certificate pentru pașaporturi 1 conț. (à 25 coale) 40 cr.
2. Inventare 1 conț. (à 25 coale) 40 "
3. Obligațiuni (cu scara de timbre pentru intabulări) 1 conț. (à 25 coale) 50 "
4. Consemnări sumare despre dări (sommás ki-mutatás) 1 conț. (à 25 coale) 40 "
5. Protocoale de zălogire (zálogolási jegyzőkönyv) 1 conț. (à 25 coale) 50 "
6. Citațiuni pentru primării comunale 1 conț. (à 25 coale) 50 "
7. **Hagyatéki kimutatás** 1 conț. (à 25 coale) 60 "
8. Filera de înmanare 1 conț. (à 25 coale) 44 "
9. Protocol de pertractare 1 conț. (à 25 coale) 44 "
10. Protocol pentru pașapoarte de vite 1 conț. (à 25 coale) 50 "
11. **Testimonii** pentru școalele populare una sută 80 "
12. Testimonii de școală 1 conț. (à 25 coale) 40 "

Antistiile comunale sînt rugate a ne onora cu comande numeroase.

1. **Cartea principală de comput** (10 coale) 25 cr.
2. **Kötelezvény** " " 20 "
3. **Hivatalos bizonyítvány** " " 20 "
4. **Conspect** despre suma trimisă **vicecomitelui comitatens** " " 20 "
5. **Raport** despre banii, care se subștern **vicecomitelui comitatens** " " 20 "
6. **Schulversäumnissausweis** " " 20 "
7. **Conspect** despre datoria contribuțiunii și solvirea ei " " 20 "
8. **Adásvevési szerződés** " " 20 "
9. **Honved-Veränderungsausweis** " " 20 "
10. **Tartozkodási változási kimutatás** " " 20 "
11. **Protocol de exhibite** (gestiune) " " 25 "

ARGHIR și ELENA

Istoria

preafumosului fiior de craiu și a preafumoasei fete
maiestre cu părul de aur.

Adecă:

o închipuire, prin care se înțelege luarea Ardea-
lului prin Traian cesarul Romei.

Prețul 20 cr. = 50 bani.

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muierea lui.

— În versuri. —

14 cr. sau 30 bani exemplarul.